

Abstrakt

Tato práce si klade za cíl odpovědět na otázku, jaké byly motivace Francie k účasti na operaci Evropské unie s názvem EUFOR Tchad/RCA, která probíhala v letech 2008 až 2009. Čad i Středoafriická republika, kde se tato operace odehrávala, byly v minulosti součástí francouzského koloniálního impéria. Francie si i po ztrátě kolonií v Africe udržovala v těchto zemích výrazný vliv. Jedním z prostředků, který jí pomáhal k udržování tohoto vlivu, byly mimo jiné vojenské operace. Zatímco tyto operace měly v době studené války především unilaterální charakter, se změnou mezinárodního systému přišla také změna v typu intervencí, do kterých se Francie v Africe zapojovala a změnila se také oficiální stanoviska, kterými zapojení zdůvodňovali vrcholní představitelé státu. Od roku 2003 se v rámci nově vzniklé Společné bezpečnostní a obranné politiky začala zapojovat do operací Evropské unie. Odmítala přitom motivace související s dědictvím koloniální velmoci a naopak kladla důraz na humanitární charakter misí a zároveň zdůrazňovala společný evropský zájem na účasti v rámci operací v Africe. Práce se zabývá motivacemi Francie k účasti na operaci EUFOR Tchad/RCA a motivacemi pro přechod k operacím multilaterálního charakteru na případu této operace v Čadu a Středoafriické republice. Tyto motivace práce zkoumá na pozadí její historické role v Africe a s ohledem na změny v mezinárodní, francouzské a africké regionální politice. K tomuto účelu je využito teorie neorealismu, která pokládá Francii za aktéra motivovaného mocenskopolitickými důsledky svého jednání.